

Karolina Opara - wiersze

* * *

I

odmawiam kawie cukru
zemsta jest słodka
przynajmniej umierać
będziesz jak Poświatowska- odpowiada
cwana czarny humor zawsze się jej trzymał

II

odzwyczajam się od palenia
mostów za sobą
jednak idę na przystanek
wyciągam rękawiczki bilet kilka słów
litania codzienności
niebale żegnam samotność

III

połyka mnie autobus
nuda jak zwykle przysiada się
właśnie do mnie
pod jej ścisłym nadzorem
liczę drzewa dni miesiące

IV

Dante nie miał racji
piekło jest płaskie
ma jeden krąg
znajomych z widzenia

* * *

dramat rozgrywa się w jednym akcie

słońce już zaszło powiekami

noc rozpala się

zagląda w gardła

prawda policzona drżeniem

jak w starym filmie

ścinaemy głos

puszczając się z dymem

odtworzeni na potrzeby wiersza

giniemy od naboju wiecznego pióra

Karolina Opara, ur. 2 lipca 1983r w Zabrze. Studentka filologii polskiej na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Członkini poetyckiej grupy Obok Sceny. Mieszka i pisze w Piekarach Śląskich.